

**KAMP MOT
EEC OG DYRTID**

EEC

***truer
arbeidsplassene***

Tyske arbeidere demonstrerer: Vi vil beholde arbeidsplassene våre.

Arbeiderbladet og Industriforbundet sier at vi må inn i EEC for å sikre arbeidsplassene. Dette er å føre arbeidsfolk bak lyset!

STORE KØER FORAN ARBEIDSKONTORENE I EEC

Arbeidsløsheten i EEC er stigende. I Vest-Tyskland steg den med 46,6 % fra 1/9-70 til 1/9-71. Siden september er den steget med over 5 % i tillegg. I Italia står over 1 million arbeidsløse i køer foran trygde- og arbeidskontorene. Hver dag legges små og store bedrifter ned over hele Europa. Sjøl ikke bedrifter på størrelse med de største i Norge blir spart. 4500 arbeidere på et stålverk i Hagen i Vest-Tyskland fikk nylig bedriftsporten stengt bak seg.

Samtidig presses reallønnene ned. 3,6 millioner arbeidere i IG Metall krever 11 % lønnsøking for å greie prisstigninga. Stålkonsernene tilbyr 4,5 %! Offisielt har levekostnadene steget 5,9 % inneværende periode, og prisstigninga er beregnet til 8,4 % i år.

Hvis arbeiderne ikke er fornøyd med lønna, står store reserver fremmedarbeidere klar til å overta de dårligst betalte jobbene. Tallet på fremmedarbeidere økte med 50 % i Vest-Tyskland fra 1969 til 1970. Tallet var da oppe i 2 millioner. Det øker stadig!

HALDENTILSTANDER I HELE LANDET

75 % av norske arbeidere har jobb i bedrifter som i hovedsak produserer for hjemmemarkedet. Disse arbeidsplassene er nå beskyttet av tollgrenser, importbegrensninger og begrensninger i retten til oppkjøp fra utenlandske konserner. Denne beskyttelsen vil automatisk falle bort ved EEC-

medlemskap. Blir vi med i EEC, kan europeiske storkonserner overflømme markedet med sine varer. De er sterke nok til å presse prisen under det nivået norske bedrifter kan hamle opp med, for så å heve dem når norske produsenter er slått konkurs. De vil få full rett til å kjøpe opp norske bedrifter og skalte og vâlte med dem som de vil. De kan legge dem ned, hvis det passer, og flytte produksjonsapparatet til mer lønnsomme steder – andre landsdeler, Irland eller Portugal. Resultatet vil bli Haldentilstander hvor som helst i landet. Hele bransjer kan bli rammet. Kan tekstilindustrien greie et slikt press, når den alt vakler bak de tollgrensene som fins?

Presset vil ramme hvilken som helst av de små og mellomstore bedriftene som gir arbeidsplass til de fleste norske arbeiderne, bedrifter som ofte er eneste næringsgrunnlag for hele distrikter!

BLIR VI NØDT TIL Å JOBBE FOR KRUPP?

De europeiske storkonsernene er av helt andre dimensjoner enn norske konserner som Hydro, Elkem og Borregaard. Kjemisk industri i Vest-Tyskland er dominert av tre konserner som har 49 % av markedet. De tre er igjen knyttet sammen i IG Farben-gruppa. Den norske Creditbank kontrollerer i dag flere av de aller største konsernene i Norge og mange små bedrifter. En storbank i EEC, f. eks. Dresdner Bank, kan lett ta et storjafs av norsk industri ved å sammenslutte seg med DnC.

EEC TRUER ARBEIDSPLASSENE EEC BETYR DYRTID

Hvem tror at eierne av norsk storindustri vil nøle med å selge sine aksjer til Krupp og IG Farben, når de kan få feite EEC-aksjer i bytte? Og hvem tror at Krupp og IG Farben ikke vil bruke retten de får til å sikre seg datterselskaper i Norge? Roma-traktaten gir dem full rett til det.

Betyr dette trygge arbeidsplasser?

Vi vet hvordan storindustri på norske hender har »trygget arbeidsplassene» de siste årene. Norsk Hydro har rasjonalisert bort innpå 2000 arbeidere på 5 år. Med storbankene i ryggen har Union og Follum skaffet seg kontroll over all treforedling i Drammensvassdraget de siste årene. Resultatet for Skien-Porsgrunn-Drammen-området: Familieforsorgere i 30-40-årsalderen er blitt tvunget til å pendle milevis til jobben, eller gå fra hus de sjøl har bygd for å flytte til et sted der det ennå er jobber. Eldre arbeidere går ledig på »uføretrygd». Fusjoner mellom bedrifter skjer nesten daglig. Dette går nesten alltid utover funksjonærene. 50 % av selgerne fikk sparken etter den store malingsfusjonen.

Men tross alt, arbeidsløsheten er liten her i landet, og arbeiderklassen er sterkere enn i noe annet vestlig land.

TVANGSFLYTTING

I EEC vil de høye herrer i de europeiske storbankene og konsernene ta avgjørelser over norske arbeideres skjebne i stedet for DnC. I dag flyttes arbeidere fra Nord-Norge til Herøya. I EEC tvangsflyttes søritalienske arbeidsløse til til Ruhr-området i Vest-Tyskland. I morgen kan norske arbeidere bli tvunget til å søke arbeid i Hamburg, Bremen eller Dusseldorf. I EEC blir hele Norge et utkantområde.

Haldens Bomullsspinneri med 325 arbeidere er nettopp blitt nedlagt. I Frankrike har 12 000 arbeidere på det største stålverket

fått sparken. Dette er forskjellen på Norge og EEC. EEC-monopolenes herredømme betyr at ingen arbeidsplass er sikker. Det betyr massearbeidsløshet, tvangsflytting og storstilt import av fremmedarbeidere. Her i landet går flere og flere klubber inn for forbundsvise oppgjør. I EEC skal vi tvinges inn i samordna oppgjør for millioner av arbeidere i slengen. Disse oppgjørene skal etter Werner-planen styres fra Brussel.

VI SKAL IKKE BLI TATT PÅ SENGEKANTEN

Bratteli-regjeringa og Aspengren har bedt oss »vente og se» på forhandlingsresultatet før vi tar stilling til EEC. Men forhandlingene dreier seg bare om små spørsmål for jordbruk og fiske. Rettighetene som Roma-traktaten gir storkonsernene, er godtatt allerede fra starten. Dem er det aldri forhandlet om. Det er disse rettighetene som truer arbeidsplassene.

Norske arbeidere har ingen interesse av EEC-medlemskap. Det har heller ikke bønder, fiskere, småhandlere, studenter eller skoleelever. Likevel prøver nå regjeringa å knytte oss til EEC gjennom en forlovelsespakt før giftemålet.

Det som skjedde i England har vi friskt i minnet. Over halvparten av folket var mot EEC ifølge gallup. Men motstanden var ikke organisert. Motstanderne hadde aldri forberedt seg på hva de skulle gjøre dersom parlamentet trosset folkeviljen. **Denne feilen skal ikke vi gjøre:**

Vi skal gjøre det klinkende klart at vi ikke vil tolerere noen »forlovelsespakt» eller klussing med folkeavstemninga. Dersom regjeringa og Stortinget trosser folkeviljen, da reagerer vi med kraftige aksjoner. Det nytter ikke å vente med å diskutere EEC eller hvilke kampmidler vi skal bruke. Da blir vi tatt på sengekanten. Vi må vise i handling at vi ikke kommer til å sitte rolig. **Og vi må vise det nå!**

**Diskuter EEC med
arbeidskameratene
Arranger
prøveavstemninger
Vedta resolusjoner
mot EEC på jobben
Delta i folketog mot EEC
Forbered politiske streiker**

Arbeiderkomiteen mot
EEC og Dyrtid,

*Jeg ønsker å bli medlem av Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid og
har sendt til postgiro 20 88 77, kr. 10,- (skoleungdom og pensjonister, kr. 5,
Postboks 3829, Ullevål, Oslo 8. Tlf. 46 19 80.*

NAVN:.....

ADRESSE:.....

POSTSTED:.....